

My Master

Merlin always mocked his *master* when they were alone.
But somehow, he was always *proud* to announce it to strangers.

Fandom: Merlin

Çift: Merlin/Arthur

Derece: NC-18 (18 yaş altı için uygun değildir.)

Konu: “Sadece benim yanımda değilken benimle gurur duyuyorsun..”

My Master

“Efendim bundan hoşlanmayacaktır-”
“Efendim elmalarını sert sever, bunlar yumuşak-”
“Efendim beni bekliyor, gitmem gerek-”

Ve daha bir sürü ‘Efendim’.

Arthur onun tarafından yine onun yüzüne dalga geçercesine söylenen bu sıfatı aynı sesle, aynı vücutla başkalarına nasıl bu kadar *farklı* bir şekilde söylediğini anlamıyordu..

Merlin uzun süredir onun hizmetkârı, ve ikisi bir şekilde bir ayar tutturmuşlarken artık hayat daha kolay, Arthur onun desteğine sahip -ki öyle bir desteğe ihtiyacı yok, ama sahip- Arthur canı yandığında Merlin’in onu iyileştireceğini biliyorken tek problemleri şu ‘efendim’ olayıdır..

Merlin onunla yalnızken ona Arthur diye sesleniyor, cevap veriyor, ancak Arthur kızgınken ona efendim diyerken başkalarının yanında sesinde garip bir gururla ondan efendisi olarak bahsediyordu, ve bu Arthur’un çözemediği bir gizemken genç adam şu anda ona efendim demeyen hizmetkarını arıyor, bir yandan da bunu nasıl çözeceğini düşünüyordu..

“Öyle değil, daha kırmızı olmalı-”
“Ama bu da kırmızı-”
“Hayır, efendim bu kırmızıyı sevmiyor, çiğ bir renk bu..”

Kumaşçı iç çekerken Merlin parmağını ona kaldırarak cevaplar

“Daha güzelini getir.. Burası saray, o paraya bu kumaş annem bile almaz-”
“Annen işini bilmiyor demek ki-”
“Hey!”

Kumaşçı bohçasını toplayıp giderken Merlin homurdanarak elindeki parşömene çizikler atar, sonra yoluna devam ederken birine toslar, başını kaldırdığında onu görünce yüzü aydınlanarak cevaplar

“Arthur-”
“Merlin.. Ne yapıyorsun?”

Merlin gerilememiş, başını eğerek kağıdını gösterirken konuşur

"Festival için giyeceklerini hazırlıyorum.. Geçen seneki kıyafetini güveler yemiş-" onu geçip koridora girerken Arthur gözlerini devirerek onu takip eder, mırıldanır
"Niye seni göndermemi beklemeden gidiyorsun? Hiç hizmetkar gibi davranmıyorsun!"

Merlin kaşlarını çatarken ani şiddetin nereden çıktığını anlamaya çalışarak cevaplar

"Elimden geleni yapıyorum-"

"Bu en iyisi değil! Senden daha iyilerini de gördüm, saygıda kusur yok, hizmette kusur yok, ama hayır sen *hala* böylesin-"

"Arthur-"

"Efendim diyeceksin!"

Merlin mavi gözleri büyümüş, bir adım geri atarken çevredeki askerler kızgın prensin sesiyle o tarafa dönüyorlardır, Arthur ona bakmaya devam ediyorken Merlin kıpırdamaz, boynundaki damar atıyor, ama tek telini bile kıpırdatmazken Arthur nefesini bırakır, bir adım geriler, Merlin cevaplar

"Siz nasıl isterseniz efendim.."

Arthur başını kaldırarak ona bakar, ifadesiz bir surat görürken konuşur

"Merlin-" ama hizmetkarı gülümser, başını eğerek selam verirken cevaplar

"İzninizle, size uygun bir şeyler bulmaya çalışayım, ardından yemeğinizi getireceğim, nerede olursunuz-"

"Merlin-"

"Bahçede? Mükemmel.. İzninizle.."

Ve *tekrar* selam verir, dönerek uzaklaşırken Arthur iç çekerek arkasından bakar..

Merlin kaseyi tepsiye gömerken Gwen konuşur

"Aklında bir şey vardır-"

"Kesinlikle-"

"O kadar sert bir adam değil-"

"Biliyorum,-" bir somun ekmeği de tepsiye fırlatırken Gwen yüzünü buruşturarak cevaplar

"Merlin, savaşa çevirmeyin-" Merlin 'a-a-a' diyerek ona dönerken parmağını kaldırır, gözleri parlıyor, cevaplar

"Savaş değil, asla savaş değil.. Mükemmel bir hizmetkar istedi, vereceğim! Ne istiyorsa yapacağım, çizmemi yala dese onu da yapacağım-"

"Ama Merlin-"

"Efendim?!"

Gwen ona bakarken feryat eder

"Öyle yaparsan seni kovar!"

Merlin bir an bunu düşünür, sonra umursamadan döner ve tepsiyle birlikte giderken Gwen iç çekerek elini saçlarına götürür, yeniden toplar..

Merlin adımları hızlı, yürüyerek koridora girer ve bahçeye çıkar, prensi ilerde görürken boynunu dikleştirir, askerleri geçerek huzura çıkarken konuşur

"Majeste, yemeğiniz-" onu duyan Arthur hızla oraya döner ve yürürken cevaplar
"Merlin, şunu kesecek misin?"
"Neyi, ekmeği? Elbette-" döner ve bıçak almaya giderken kolundan yakalanır, Arthur onu kendine çevirirken Merlin masumca ona bakıyordu, sorar
"Başka bir arzunuz mu var-"
"Kes şunu!"

Merlin anlamadığını belirterek ona bakar, Arthur derin bir nefes alırken cevaplar

"Tamam.. Senin oyununu oynayalım.. Git bütün yemeğimi lokmalara ayır.."

Merlin başını sallar, hızla oraya giderken Arthur gözlerini devirir..

S : Thomas Newman - Wall-E
Böylesine bir çağ çarpışması.

Merlin elinde pelerinlerle sarayın bir tarafından diğer tarafına koşturuyorken yoluna çıkan Morgana'ya toslamadan son anda onu geçer ve yoluna devam eder, güzel kadın kaşlarını çatarken sorar

"Hala mı devam ediyorlar?"

Genç kadının nedimesi iç çekiyorken başını sallar, cevaplar

"İkisi de inat etti.. Bir haftadır Arthur ona yaptırılmadık şey bırakmadı.. Merlin de inatla yapıyor, anlamıyor ki Arthur pes etmeyecek-"
"Merlin de pes edecek gibi durmuyor-"
"Sonsuza kadar böyle gidecekler o zaman.."

Morgana hafifçe güler, koşturarak uzaklaşan hizmetkarın arkasından ilerlerken nedimesi de onu takip eder..

Merlin kapıyı *vurarak* içeri girer, konuşur

"Getirdim Majeste-"
"Yatağa bırak.. Ayakkabılarımı bağla, yine çözüldüler.."

Merlin ona bir bakış atmamak için kendini zor tutarken iyi bağladığından *emin* olduğu ayakkabılara eğilir, uzun botu *tekrar* bağlamaya başlarken Arthur elleri belinde, konuşur

"Merlin, aklıma bir şey geldi.. Tanıştığımız günü hatırlıyor musun?"

Merlin'in parmakları biraz yavaşlarken Arthur eğik başı izliyordur, genç adam cevaplar

"Evet.."

Ve tekrar bağlamaya başlarken Arthur mırıldanır

"Önemli bir gündü.. Seni saraya soktu.."

Merlin başını sallar, kaldırarak ona bakarken hafifçe gülümser, Arthur bir an oyunun bittiğini düşünürken Merlin o anda başını tekrar dikleştirir, cevaplar

"Benim için güzeldi, sizin için zor olmalı efendim.. Ahmağın önde gidene bir hizmetkara sahip olmak zorunda kaldınız.."

Ve öbür ayağa geçer, Arthur onu tekmeleyerek döner, pencereye giderken Merlin sırtır..

"Tanıştığımız günden bahsediyordum.."

Pelerinleri sıralayan Merlin 'evet majeste' diyerek onaylar, Arthur devam eder

"Sana dizlerinin üzerinde yürüyüp yürüyemediğini sormuştum.."

Merlin bunu duyunca gözleri büyüyerek ona dönerken efendisi de kaşlarını kaldırarak ona dönüyor, konuşur

"Aradan uzun zaman geçti, belki artık öğrenmişsindir.."

Merlin sessiz, bakışları yeterince anlatırken Arthur bekliyordur, her an, şu an-

"Arthur.."

Arthur "Ne var!?" diyerek oraya dönerken Morgana irkilerek geriler, Merlin gülümserken elbette bir şey söylemez..

Morgana kaşlarını çatmışken sorar

"Neler oluyor?"

Merlin atılırken cevaplar

"Efendim benden dizlerimin üzerinde yürümemi istemişti Leydi Morgana, tam zaman-"
"Efendim? Arthur!"

Arthur karışmamasını söyleyerek dönerken Merlin'e bir bakış atar, hizmetkarı masum, kaşlarını kaldırırken Morgana kollarını kavuşturuyor, sorar

"Böyle mi olacaksın? Camelot'un kralı can sıkıntısında hizmetkarlarını yerlerde süründürerek eğlenen bir adam mı olacak-"

"Ben- ben öyle bir şey yapmadım-"

"Merlin yalan mı söylüyor?"

Arthur tanımlanması güç bir ses çıkartırken Merlin sorar

"Şimdi mi çökeyim efendim-"

"Evet-"

"Hayır!"

Merlin ortada, efendisine uyarken yavaşça çöküyordur, Arthur gözlerini devirirken dönerek konuşur

"Git banyomu hazırla-" Merlin fırlar, oraya giderken sarışın prens dönerek Leydisine bakar, sorar

"Sen niye geldin?"

"Ne kadar saçmaladığını görmek için.. Benim hayal gücümü bile zorladın Arthur-"

"Ben öylesine muhteşem bir adamım çünkü.. Gidebilirsin, yıkanacağım-" Morgana iç çekerek döner ve çıkarken Merlin sorar

"Yardım etmemi ister misiniz efendim-"

"Gerek yok, yere, şimdi."

Merlin ona bakarken Arthur ona yaklaşarak tıslar

"Şikayet etmeseydin, yaptırmayacaktım. Yer."

Merlin bir şey söylemiyor, yere çökerken Arthur aferin diyerek onu geçer, banyoya girerken Merlin'in gözlerinin sarı sarı parlamadığını görmez, bir an sonra ıslak yerde ayağı kayarak yere yapışırken bağırır..

Merlin dizleri üzerinde yürüyerek oraya gelmiş, ona yardım ediyorken Arthur inliyordur, Merlin sorar

"Gaius'u çağırayım mı-"

"Gerek yok, suyu ısıt-" Merlin dönerek ateşi kontrol ederken su kıpırdanmaya başlamıştır, genç adam büyük tahta kovayı alarak yürür ve küvete boşaltır, buhar yükselerek burnunu doldururken öksürerek burnunu korur, geri döndüğünde soyunmuş efendisiyle yüz yüze gelirken Arthur bunu umursuyor görünmüyor, konuşur

"Odamı hazırla, döndüğümde biraz uyuyacağım.. Kalktığımda da seslenince duyma mesafesinde ol.."

Merlin elbette efendim diyerek başını eğer, sonra buna pişman olarak hızla başını kaldırırken sarışın kaşını kaldırır, Merlin dönerek uzaklaşırken kovayı bırakır, sonra çıkıp kapıyı ardından kapatırken Arthur sınıtır..

Arthur uyanmış, yastığına sarılarak dönerken seslenir

"Merlin-" ses gelmezken Arthur bir an sızar, sonra tekrar uyanırken daha yüksek sesle dener

"Merlin!"

Ama yine ses gelmezken Arthur iç çekerek örtüleri üzerinden iter, yataktan çıkıp *bağırır*

"MERLIN!"

O anda kapı gülle gibi açılırken Merlin düşer, gözleri kocaman, ona bakarken Arthur paniği görünce pişman olur, Merlin bir problem olmadığını anlamışken cevaplar

"Babanızla konuş-" o anda da Uther içeri girerken Arthur fırlar, Merlin kenara çekilir..

Merlin dışarıda beklemişken içerideki bağırırlar pek hayırlara vesile gibi değildir, kral kapıları açarak çıkarken konuşur

"Merlin, Arthur bu gece odasından çıkmayacak. Bu benim emrim."

Merlin sessiz, başını sallarken sorgulamaz, Uther onu süzerken konuşur

"Seninle bir konu hakkında konuşmuştuk.. Görev bilinci, hatırlıyor musun?"

Arthur geride kaşlarını çatarak oraya bakıyorken Merlin cevaplar

"Evet Majeste-"

"Güzel, ben o konuşmayı unutmadım.. Hala geçerli mi?"

Merlin neler döndüğünü bilmiyor, ama dikleşirken başını sallar

"Geçerli efendim.. Her kelimesiyle.. Efendim güvende olacak.."

Uther başını sallar, onu geçerek yürürken Arthur odada homurdanarak yürüyordur, Merlin içeri girerken kapıyı arkasından çeker..

"Neler oluyor efendim-"

"Yine aynı şeyi yapıyorsun! Arada çok fark var!"

Merlin anlamamış, ona bakarken Arthur ellerini gökyüzüne açar, sonra dönerek yatağına giderken konuşur

"Nasıl da odadan çıkacak değilim, git dışarıda bekle-"

"Ama neden çıkarmıyor-"

"Sorgulamak sana düşmez."

Merlin sessiz, başını sallar, dönerek çıkarken kapı kapanınca prens kendini yatağa atar, ondan nefret eder..

Arthur canı sıkılmış, kapısını aralarken koridorda kimseyi görmez, tam Merlin'i haşlamak için çıkacakken onun sesini duyar

"Ama bazen amacı sırf beni zorlamak gibi oluyor Gwen.."

Arthur sessiz, dinlerken bir şey taşa sürtülüyordur, Arthur sesin tahta bir çubuğa ait olduğunu düşünürken Gwen cevaplar

"Çıkacak sonuç daha iyi olacağı içindir.. Arthur yıllarca kendini zorladı Merlin, çıkan sonuca bak-"

"Pek iyi olduğu söylenemez-" Arthur kaşlarını çatarken Gwen gülerken cevaplar

"Buna inanmıyorsun-"

"İnanıyorum, bugün bana diz çöktürdü-"

"O sadece bir oyun-"

"Ben ona yapmazdım!"

Gwen iç çekerken Merlin de bir süre sonra konuşur

"*Tamam*, inanmıyorum-" Arthur rahatladığını hissederken bunun için kendine kızmaya başlar, o sırada Gwen konuşur

"Uther en azından onu gece saraya kapattı, öyle düşün.. Gündüz olsa daha zor olurdu-"

"Doğru.. En azından uyuyor, sabaha az kaldı-"

"Senin de uyuman gerek-"

"Gündüz uyurum-"

"Gündüz Arthur yine seni oradan oraya koşturacak Merlin-"

"O zaman gece uyurum.. Uyuyup bu koridora birinin girmesi riskine giremem Gwen.. Arthur'a bir şey olursa-"

"Uther seni öldürür-"

"Ona kalmadan ben kendim hallederim-"

"*Merlin!* Ciddi olamazsın-" Merlin cevap vermezken Arthur sessiz ve ciddidir, bekler..

"Ciddisin.. Merlin, bu delilik-"

"Ama gerçek.. Arthur olmadığı sürece bir işe yaramam-"

"O da ne demek, diğerlerinden ne farkın var? Morgana'ya bir şey olsa ben bir hiç miyim?"
"Elbette değilsin-"
"Sen neden hiç oluyorsun peki?"

Merlin sessiz, cevap veremiyorken Gwen sorar

"Merlin?"
"Değişik Gwen.. Bir süre önce, hani Uther Arthur'un yerine dövüşe katılmıştı, hatırlıyor musun?"
"Evet?"
"O gün çok şey olmuştu aslında.. Gecesinde bile.. Arthur bana kılıç çaktı, hala unutmuyorum-"
"Nasıl kılıç çaktı? Gerçekten mi?"
"Gerçekten.. Kontrolünü kaybetmedi, ama kılıç çaktı.."

Arthur bir nefes alırken hatırlıyordur, Merlin devam eder

"Ertesi gün ben onu beklerken Uther geldi.. Bana umduğundan daha sadık çıktığımı söyledi, ben de görevim dedim, ama 'görev sınırını aşan bir şey var' dedi, ben de o an gerçeği söyledim.."

Arthur gerçeği bilmiyorken Gwen de biliyor görünmüyordur, sorar

"O nedir?"
"Aramızda bir bağ olduğu.."

Arthur ve Gwen aynı anda, biri sesli biri sessiz 'oh'larken Gwen sorar

"Kral ne dedi?"

Merlin gülerken Arthur kaşlarını çatar, hizmetkarı cevaplar

"Memnun olduğunu söyledi.. Ve sonra Arthur'a hep iyi bakmamı.. Güvende tutmamı.."

Gwen güler, Merlin'in de gülümsemesi duyulurken Arthur ne kadar zamandır onu gülümsüyor görmediğini fark eder, bu hoşuna gitmezken Gwen sorar

"Ve sen de sözünü tutuyorsun-"
"Ben kral olmadan da bunun için yaşıyordum.. Sadece şimdi kral ile aramızda bir sır var.. Bana güveniyor, beyinsiz olsam da.."
"Merlin, sen beyinsiz değilsin-"
"Git bunu prensine anlat.."

Gwen iç çekerken Merlin mırıldanır

"Canı ne zaman benden sıkılacak merak ediyorum-"
"Öyle söyleme Merlin-"
"Doğrusu bu.. Şimdiden canı sıkılmaya başladı.. İlerde bir gün başka birini isteyecek ve yine kovulacağım.. O zaman ne yapacağım?"
"Benim yardımcım olursun.. Morgana'nın hizmetkarı olursun-"
"Morgana da beni bekliyordu-"
"Eminim seni sokağa atmaz-"
"Zaten sokakta değilim, Gaius'un çırağım, unuttun mu?"

Gwen gülerek 'doğru!' diye hatırlar, Merlin konuşur

"Uykun gelmedi mi? Sen de erken kalkacaksın-"

"İyiyim-"
"Esnedin, gördüm.. Git hadi-"
"Senin uykun gelirse?"
"Gelmeyecek.. Hadi Gwen.."

Etek hışırtıları duyulur, sonra bir iyi geceler ile Gwen uzaklaşırken Merlin esneyerek yerinde oturmaya devam eder, Arthur kapıyı kapatır..

Arthur kapının yavaşça açılmasına uyanırken Merlin sessiz, kolunda odunlarla içeri giriyordur, dönerek kapıyı kapatır, şömineye giderken fazla uyuyan prens dinç, başını yastıkta ayarlayarak onu izlemeye devam eder..

Merlin yere çökmüş, odunları sırasıyla koyuyor, sonra çakmak taşlarını baruta sürter, alev parlarken genç adam parşömenlere atar, odunların yanmaya başlamasını izlerken iş bittiğinde kalkarak parmak uçlarında banyoya gider, orayı hazırlamaya başlarken Arthur daha güneşin yeni doğduğunu biliyor, mavi gözlerini gökyüzüne çevirirken onun sessiz seslerini dinler..

Banyoda işi biten Merlin kıyafetleri çıkartıyor, o sırada kapının hafifçe vurulmasıyla döner, yürüyerek kapıyı açarken tepsiyi alır, dönüp masaya giderken Arthur onu dinliyordur, adımlar yatağa yaklaşır, onu omzundan tutarak hafifçe sarsarken konuşur

"Arthur.. Efendim.."

Arthur iç çekerken Merlin elini çeker, mırıldanır

"Daha uyuyacak mısınız-" Arthur omzunu silkelerken Merlin dikleşerek cevaplar
"Kahvaltı hazır.. Su da öyle.. Şömineyi de yaktım, oda ılındı.."

Arthur gözlerini açarak başını oraya çevirir, Merlin hafifçe gülümserken Arthur mırıldanır

"Gülümse.."

Hizmetkar kaşlarını çatır, Arthur yatakta daha da yerleşiyor, tekrarlar

"Gülümse.. Göreyim.."

Merlin şaşkın, hafifçe gülerken ona bakarak sorar

"Başka bir arzunuz-"
"Evet, git ve uyu-" Merlin iyi olduğunu söyleyecekken Arthur yorganını iterek cevaplar
"Gözlerin mosmor, zaten çirkinsin daha da ucubeye benzemişsin.. Git gözüm görmesin.."

Merlin sessiz, başını sallar ve gerilerken sonra birden hatırlamış, dönerek konuşur

"Gidemem efendim-" Arthur şaşkın, böyle mi kazanacağını düşünürken sorar
"Niyeymiş?"

Merlin kapıyı gösteriyor, cevaplar

"Kimse giremez, kimse çıkamaz.. Bütün gün, kapı kilitli.."

Merlin elini cebine sokup çıkartır ve anahtarı gösterirken Arthur sorar

"Prensın kilidi bir hizmetkarda mı?"

Merlin başını salladığında Arthur elini uzatır, Merlin anahtarı geri kaçırdıkça Arthur cevaplar

"Merlin, ben kimseye güvenmem-"

"Kral bana güveniyor-"

"Bu benim hayatım!"

Merlin sessiz, anahtarı ona uzatırken Arthur ondan alır, banyoya ilerlerken konuşur

"Uyu."

Ve kapıyı arkasından kapatırken Merlin dönerek sofaya gider..

"Uyan-" Merlin irkilirken Arthur konuşur

"Uyu ve adama benze dedim, sofada mı yapacaksın-" Merlin serser, dikleşirken cevaplar

"Nerede yapayım, yerde mi?"

Arthur gözlerini devirirken eliyle yatağı gösterir, Merlin bir an gülerken cevaplar

"Şaka yapıyorsun-" Arthur ona bir bakış atar, Merlin kalkıp yatağa giderken başucunda duran anahtarı görünce gülümser, sonra sessiz, ayakkabılarını çıkartmış, yatağa girerken inlemekten kendini alıkoyamaz, sonra dönerek ona bir bakış atarken kahvaltısına başlayan prensi görür, gözleri kapanır..

Merlin sıcak uykusunda dönüyor, yastıklardan birini çekerek sarılır, derin bir nefes verirken güneş sırtını ısıtıyordu, mavi gözlü adam tembelce gözlerini aralar ve karşıya bakarken iskemlesinde oturmuş, onu izleyen prensi bulunca donar..

Arthur onu izliyor, konuşmuyorken Merlin niye burada yattığını düşünür, sonra hatırlar gibi olurken Arthur da o sırada ayağa kalkmış, dizleriyle yatağa bastırır ve onu omzundan tutup geri bastırırken eğilerek dudaklarını kapatır, Merlin gözleri kapanarak onun yüzünü tutarken Arthur onun üzerini kapatır..

İkisi hafif öpüşlerle birleşirken Arthur iç çekerek onun yanına uzandığında Merlin ona dönerek uykulu, sorar

"Barıştık mı?"

Arthur başını sallar, onun saçlarını düzeltirken Merlin yine sorar

"Niye bana kızdın? Bir şey yapmamıştım-"

"Sadece benim yanımda değilken benimle gurur duyuyorsun.."

Merlin kaşlarını çatır, sonra hafifçe gülerken cevaplar

"Saçma.. Arthur, ben seninle hep gurur duyuyorum-" Arthur bir şey söylemezken Merlin onun yüzünü tutarak tekrarlar

"Hep.. Başkalarına bunu göstermek ayrıca bir zevk.."

"Ama o kadar farklı söylüyorsun ki.. Sanki benim hizmetkarım olmaktan zevk alır gibi.."

Merlin hayretler içerisinde, ona bakarken cevaplar

"Senin hizmetkarın olmaktan zevk alıyorum Arthur?"

"Almıyorsun.. Hizmet senin sevdiğin bir şey değil-"

"Sana zevkle yaptığım bir şey.. Böyle düşünme lütfen.."

Arthur omuzlarını silker, Merlin gülümseyerek ona uzanır ve dudaklarını örterken Arthur onu itmez ama cevap da vermez, Merlin yine de onun biraz önce pes ettiğini biliyor, hafifçe onun dudaklarını ısırırken Arthur en sonunda pes eder, Merlin gülümseyerek onu kendine çeker ve üzerine alırken konuşur

"Bütün gün ne yapacağız efendim?"

Arthur gözlerini devirerek ona eğilirken Merlin devam eder

"Köleniz olarak her türlü ihtiyacınızı gidermem lazım-"

"Çenenizi kapat önce-"

"Olmaz.."

Ve onun öpüşüne karşılık verirken efendisini tutar, kendine çekerek gururla parlar..

THE END

22.01.08

23.01.08

Bitiş : 01.12.08

Merhaba,

Okuduđunuz Őeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teřekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiđi alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.